

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.

Ἦχος Δι-Θ.

K ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σε ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γς πο νη
ρι ι ι ας τσ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πετρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ἐπι σοι ἡλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μὲ

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τῃ την δε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῃ απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μὲ

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μδ και ουκ ε στινο εκ
ζη τω ων την ψυ χη η ην μδ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μδ με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μδ τδ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σδ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κουσον της φω νη ης μδ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σ'προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μθ

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι ι λασ μος ε στι

Των Ἀ γι ων μαρ τυ ρων πρε σβευ ο ον των υ περ
η μων και τον Χρι στον υμ νου ουν των πα σα πλα η πε παυ
ται και των αν θρωπων το γε ε νος πι στει δι α α σω ζε
ται

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Χο ροι μαρ τυ υρ ων αν τε στη σαν τοις τυ ραν νοις
λε γοντες η μει εις στρα τευ ο με ε θα τω βα σι λει
ει των δυ να με ων ει και πυ ρι και βα σα α νοις α να

λωση τε η μας ουκ αρ νου με ε θα της Τρι α α δοςτηην
δυ ναμιν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Mε γα λη η δο ξα ην ε κτη σα σθε Α γι
οι δι α α της πι στε ως ου μον γαρ εν τω πα σχειν τον
εχ θρον ε νι κη σα τε αλ λα και με τα θα να
τον πνευ μα τα α α πε λαυ νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ
ε τε ψυ χων και αι σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τα ψυ χας ημων

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος πλδ Νη ρ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τῶ
Tων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α παν των κατ
ο νο μα με τα πι στε ως ζη σαν των ευ σε βως μνη μην

τε λὼν τες οἱ πῖστοι τὸν Σὼτηρὰ καὶ Κυριὸν
 νυμνήσωμεν αὐτὸν τες ἐκ τενῶς τῶ τῶς ἐν ὠ ὠ ρα
 τῆς κρισεως ἀπολογίαν ἀγαθὴν δεῦναι αὐ
 τῶ ὠ τῶ Θεῶ ἡμῶν τῶ πασαν κρινόντι τῆν
 γῆν τῆς δεξιάς αὐτῆς παρὰ στασεως τυ
 χον τας ἐν χαρὰ ἐν μεριδιιδικαίαιων
 καὶ ἐν Ἀγίων κληρονόμῳ νῶ καὶ ἀξι
 οῦς γενεσθαιτῆς ἡ ῥα νῆ Βασιλείας αὐτῆς

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

πάντες οἱ λαοὶ

Ο τῶ οἱ κειώα ματι Σωτηρὸς βροτῶς ἐκ πρι
 ἀμενός καὶ θανάτωσθα νὰ τῶ τῶ πικρὸς ἐκ
 λυτρωσάμενος ἡμᾶς καὶ ζῶ ἡν τῆν αἰωνίον
 παρὰ σκωντη ἀναστασεισῆ μιν πάντας ἀνα
 παύσον Κυριε τῶς κοίμηθεν τας ἐν σεβῶς ἡ ἐν
 ἐρημίαις ἡ πολεσιν ἡ ἐν θαλάσῃ ἡ ἐν

γη ἡ ἐν παντί το ὀπω βασι λεις τε ι ε
ρεις ἀρχι ε ρεις μονα στας και αι μι γα α α δας
ἐν ἡ λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι
ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βασι λει α ας σ

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

Τη ἐκ νε κρων ε γε ρσει σϺ Χρι στε ς κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως

δι ο αι τς μενεκ τε νως τς σς δλ ς α να παυ

σον εν αυ λαις σϺ και εν κολ ποις Α βρα μ τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως πα τε ρας και α δελ φς η μων φι λς ο

μϺ και συ γγενεις α παν τα αν θρω πο ον τα τς βι ς

λει τρη γη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα α αν

τα πολυ ει δως και πολυ τρο πως ο Θε ος

και α ξι ω σον τς ς της της ς ρα νι ς Βασι λει

α ας σα^ν_{δλ}

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι^ν_{δλ}

Η^{Νη} ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι^β_χ ο ταν εν νο

η σω τον θα α α α να α α α τον^ν_{δλ} και ι δω εν

τοις τα αφοιςκει ει με ε νην^β_χ την κατ ει κο ο να α

θε ε ου^β_χ πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο ο

ο τη η η η τα^{Νη}_{δλ} α α μορ φο ον α δο ο ξον μη

η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος^{Δι}_{δλ} ω του

θαν μα α τος^{Νη}_{δλ} τι ι το πε ε ρι η η μας^{Δι}_{δλ} του το γε

γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον^{Πα}_{δλ} πω ως πα ρε δο

ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα^{Δι}_{δλ} πω ως συ νε ζε

ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω^{Νη}_{δλ} ο ο ον

τως θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε ε γρα α α

α πται^{Δι}_{δλ} του πα α ρε χον το ος^{Νη}_{δλ} τοις με τα στα α

σιτην α να α α πα α α αυ σιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου

σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε

ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε

νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε

κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει

νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η

η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε

ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ

χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Ἄνευ εισόδου.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
 ρλδ' 13)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι ι α α α α ρ

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
 σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
 παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

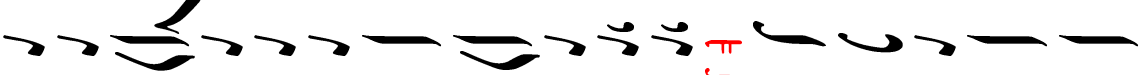

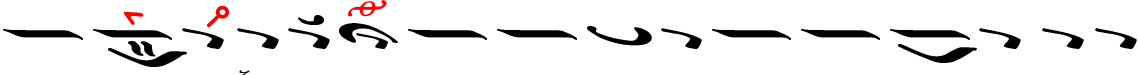

Ἦχος Πα

Ο ἰ τὴν ἐπιγεῖον ἀπολαυσίμη ποθησαν
τες ἀθλοφοροῦ σου ρανίων ἀγαθῶν ἡξι
ωθησαν καὶ Ἀγγελῶν συμπολιταί γεγόνα
σι Κυριεπρεβειαῖς αὐτῶν ἐλεησον καὶ
σωσον ἡμᾶς

Νεκρώσιμον.

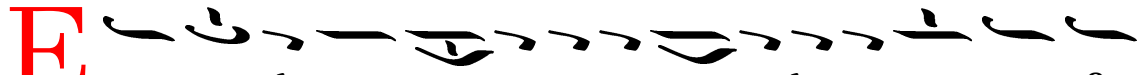
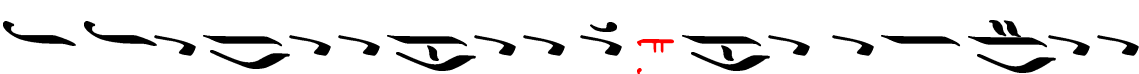

Στίχ. Αἰψυχαὶ αὐτῶν
ἐν ἀγαθοῖς ἀαλισθησον
ται

Ο ἰ οἱ μοι Οἶον ἀγῶνα ἐχει ἡ ψυχὴ χωρι
ζομένη ἐκ τῶ σώματος οἱ μοι ποσαδάκρυ εἰ
το τε καὶ ἔχου παρχει ὁ ἐλεων αὐτὴν πρὸς
τῶς Ἀγγελλῶς τὰ ὀμματὰ ρεπῶσα Ἀπρακτα
καθικετευεῖ πρὸς τῶς ἀνθρώπων πῶς τῶς χειρῶς ἐκτεῖ

 ν8 σα 8κ ε ε χει τον βο η θ8ν τα 8 δι ο α γα πη

 τοι μ8 α δελ φοι 8 εν νο η σαν τες η μων το βρα

 χυ υ της ζω ης τοις με τα στα σι την α να παυσιν πα

 ρα Χρι στ8 αι τη σω με θα 8 και ταις ψυ χαις ημων το με γα

 ε λε ος 8

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω 8

 και προσε λα β8 Κυ ρι ε 8

E κ γης πλα στ88 γη σας με εις γην πα λιν πο ρευ ε σθαι

 τη πα ρα βα σει με κα τε κρινας 8 ε στησας η με ραν ε

 τα σε ως 8 εν η τα κρυ πτα της ε κα στ8 προ ξε ως 8

 φα νε ρα πα ρισταται ε νω πι ον σ8 8 το τε φεισαι μ8

 α να μα ρ τη τε 8 και των ε σφαλ με νων μ8 συ γχω ρη σιν

 δι δ88 της βα σι λει ας σ8 μη χω ρι σης με 8

Ἦχος Πα 8

Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω 8 και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι 8

Α ^{Πα} ρ ^{Δι} χη μοι και υ ^{Πα} πο στα α σις το πλα στου ρ γον σου
 γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
 θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ον
 συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο
 ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει διο Σω τη ρ του
 ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των εν
 σκη ναις δι και ω ω να να α πα α α αυ σου

Ἦχος Κε

^Χ και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Π ρε σβει αις τη ης τε κς ης σε Χρι στε και των Μα ρ
 τυ ρων σ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ρα ρ
 χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των
 των Α γι ι ων τς κοι μη θεν τας δε λς σ α

να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθύς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σϛ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δε λων σϛ

Ε ν ς ρα νι οισ θα λα μοις δι η νε κως οι

γεν ναι οι Μαρ τυ ρες δυ σω πϛ σι σε Χρι στε ς

εκ γης με τε στη σας πι στϛ αι ω νι ων α γα θων τυ

χειν α ξι ω ω σον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

Κ α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον με

σον μεν τον ανθρωπον **Δ** ταπεινοτητος ο μδ **Δ**

και με γεθς επλασας **ε** δι ο τας των δδλων σα ψυχας

σωτερ α να παυσον **ε**

Δ οξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

Τ ς Πα ρα δει σα πο λι την και γε ω ρ γον **Δ** κατ

αρ χας με Ε τα ξας **Δ** πα ρα βα ντα δε την σην **Δ** ε

ντο λην ε ξω ρι σας **ε** δι ο τας των δδλων σα ψυχας Σω

τερ α να παυσον **ε**

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην **Δ**

Ο εκ πλευ ρας δι α πλασας Ευ ας το πριν **Δ** την

η μων προ μη το ρα **Δ** εξ α χρα ντς σα γασ τρος **Δ** σα ρ

κα πε ε ρι βα λ λε ται **ε** δι ης τς θα να τς την ι σχυν Α

γνη δι ε λυ υ σεν **ε**

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος Δι-θ.

Π ρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ

Ν ο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες Ζω ο
δο τα και στε φα νω της νι ι κης κο σμη θεν τες πα
ρα σθ τοις με τα στα σι πιστοις αι ω νι αν λυ τρω
σιν βρα βευ ς ς σι

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

Π αι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι και ση
μει οις ε με τον πλα νη θε ε ντα επ ε σχα των σε
αυ τον κε νω σας ως συμ παθης και ζη τη σας ευ ρες
και δι ε σω σας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ ε ο ντων α στα τον φθο ραν τς προς σε δι α
βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα τοι κειν χαρ μο

νικως α ξι ω σον Α γα θε δι και ω σας πιστει τε
και χα ρι ι τι

Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ουκ εστιν α μεμπτος ως συ πανα γνε Θεο
μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α
ληθη συ νε λα βες εν γαστρι τα θα να τα λυ σα ντα
την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥοδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος Δι-θ.

Πρεσβειαι των μαρτυρων σου Χριστε ο Θεος

ανα παυσον τας ψυχας των δουλων σου

Σοφιας μειζονος δεικνυων γνωρισμα και της

περιτα δωρα πολυτελεις Δεσποταχη στο τη

τος τας των Μαρτυρων χορειας τοις Αγγελιοις συν

ηριθμηησας

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησονται

Αφραστη δοξης σου τυχειν αξιωσον τες προς

σε μετασταντας εν θαχριστε των ευφραινομε

νων εστιν η κατοικια και φωνη καθαρσας

γαλλια σε εως

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Υμνσντας προσδεξαι τοθειον κρατος σου ες εκ

γης προσελαβη τεκνα φωτος τες εργαζομε

vos της α μαρ τι ασ την α χλυν εκ κα θαι ρων Πο
λυ ε λε ε ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Δ ο χει ον αχραν τον να ον πα να μω μον κι βω
τον πα να γι αν παρ θε νι κον το πον α γι α
σμα τος σε καλ λο νην τς Ι α κω β ο Δε σπο της
ε ξε λε ξα α το

Ῥδὴ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος Βου

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σ χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σ

Ω ς ο λο καρ πω σις ι ε ρα και ως α
παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε
δο ξα σμε νω προ σα νε χθεντες Θε ω η μιν την σω
τη ρι αν α ει βρα βευ ς ς σι

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

T ης ς ρα νι ς δι α γω γης της δι α νο
μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα τς προ κοι
μη θεν τας πισ τς οι κε τα ας σ πα ρε χων των πται
σματων την α πο λυ τρω ω σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

O μο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της α γα
θο τητος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος
λει ω θεν τας της Βα σι λει ας της σης α ξι ω σον
Οικ τι ρμον μο νε α θα να α τε

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

I σχυς και υ μνη σις ο εκ σ Δε σποι να τς
κο σμη γεν νη θεις και σω τη ρι α ε γε νε το τοις α

πολυμενοισεκτων τσ Αδσ πυλων ρου ο μενος

τς πι στεισε μα κα ρι ζο οντας
Ῥδῆ στ.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-θ

Πρεσβειαι των μαρτυρων σσ Χριστε ο Θεος

ανα παυσον τας ψυχας των δσλων σσ

Σταυρω προσηλσ μενος των Μαρτυρων τς χο

ρς προς σε αυ τον συνηγαγες μι μσ με νς το

παθοςσ Αγαθε δι ο σσ δε ο με θα τς προς

σε ε με τασταντας δια να πα αυσον

Αι ψυχαι αυ των εν αγαθοις αυ λισθη σον ται

Αφραστωτη δοξησ οταν ελθης φο βερος

κρι ναι τον κοσμον α παντα εν νε φελαις ευδοκη

σον Λυ τρω τα φαιδρωσ υ παντησαι σοι ς εκ

γη ησπροσε λα βσ πι στς δσ λς σσ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Πη γη ζωης πε φυ κας εν αν δρει α θε ι κη
 πε πε δη με νος Δε σποτα ο ε ξα γων τας δε λας
 σε τας προς σε πι στως εκ δη μη σαν τας εν τρου
 φη η Πα ρα δει σε κα τα σκηνω ω σον
 Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Εις γην α πε στρα φη μεν πα ρα βα ντες τε θε ο
 την ε ντο λην την εν θε ον δι α σε δε Πα ρα θε νε
 προς ο ρα νον εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο
 ρα αν τε θα να τε εκ τι να ξα αντες

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ
 κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ
 φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
 ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
 ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν
 ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν
 αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν
 μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ

πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ῥδὴ ζ΄.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος π̣^β Δι-Θ.

Π ρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σ̣^Δ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τ̣^Δ ας ψυ χας των δ̣^Δ λων σ̣^Δ

Λ υ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της

πρωτης πα ρα βα σε ε ως ρα ντι σθεντες δε τω ι δι

ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζ̣^Δ σισφαγην

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

Θ ρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρω σας Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε τ̣^Δ τ̣^Δ εν πι στει δε κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν υ μ̣^Δ ντας και λε γον τας Χρι

στε ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον ψυ ση μα τι θει

ω θε αρχι κω τα α τε τς με τα σταντας Βα σι λει
ας Δε σπο τα της σης α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω
τηρ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η
μων

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Υ περ τε ρα πασης φυ σε ως Πα να μω με γε γο
νας συλλα βς σα Θε ον τον συν τρι ψα ντα τθ θα να τθ
πυ λας και μοχ λς συν θλα σαντα ο θενσε Α γνη υ
μνο λο γη μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα

Ῥδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄ Δι-θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δδ λων σθ

Σ τα θε ρως τς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι
τω της νι κης στε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε Μαρ τυ

ρες Χρι στὰ α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψα ς μεν εις παν τας τὰ ς αι ω νας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γαθοις αυ λι σθη σον ται

Ι ε ρως τς τον βι ον α πο λι πον τας πισ τς και

προσ σε τον Δε σπο την με τα α χω ρησαν τας δε ξαι προ

ση νως α να παυωνως ευσπλαγχνος σε υ πε ρυ ψα ς

ντας Χρι στε εις τὰ ς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ν υν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι ζε σθαι

τς προ κε κοιμη με νς Σω τερ ευ δο κη σον πι στει

τη εις σε δι και ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ

ψα ς ντας εις παν τας τὰ ς αι ω νας

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Μ α κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε

την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον σα ρ κα
 δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ
 ψα ς μεν εις παν τας τς αι ω νας

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερουψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣. Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σς Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σς

Ε λ πια Μα ρ τυ ρων χο ρς ε νευ ρω σε και προς την

σ ην α γα π ην δι α πυ ρω σ ε πτε ρω σε των με λ λο ντων

τς τοις προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με ν ην ο

ν τω σα να παυ σιν ης τς με τα στα ντας Α γα θε τυ χειν

α ξι ω ω σον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον ται

Λ αμ π ρα σ και θει ας τυ χειν ε λ λα μ ψε ω σ της σης Χρι

στε τς πι στει με τα στα ντας ευ δο κη σον την εν κολ ποις

Α βρα αμ α να παυ σιν ^Δ μο νος ως ε λε η μων τϷ
τοις δω ρϷ μενος και της αι ω νι Ϸ α ξι ων μα κα
ρι ο τη η τος ^Ϸ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ο ων τη φυ σει χρη στος και ευσ πλαγχνος ^Ϸ και θε

λη της ε λε Ϸς ευσπλαγχνι ας η α βυσ σος ^ν ως εκ

το πϷ τϷ τϷ της κα κω σε ως ^Δ και σκι ας τϷ θα

να τϷ Σω τερ με τε στη σας ε θα κα τα λαμ πει σϷ το

φως τϷ τϷς κα τα τα α ξον ^Ϸ

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τϷς αι ω νας των αι

ωνων α μην ^Δ

Σ κη νην α γι αν Α γνη γι νω σκο μεν ^Ϸ και κι βω

τον και πλα κα σε τϷ νο μϷτης χα ρι τος ^ν δι α σϷ γαρ

α φει σις δε δω ρη ται ^Δ τοις δε δι και ω με νοις δι

α τϷ αι μα τος ^Δ τϷ σω μα τω θεν τος εκ της σης γα

στρος Πα να μω ω με ^ε

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣ ^ε Δι-θ

Η ε ὄν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον ^ε ὄν οὐτολ

μα Ἀγγελῶν ἀτενίσαι ταυμάτια ^ν διὰ σου δε

Παναγνεωραθηβροτοῖς ^Δ Λόγος σεσαρκωμένος

ὄν μεγαλύνοντες συνταῖς οὐρανισσρατιαις ^Δ σε

μακαρίζομε ἐν ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων
Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῆ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ'.

Ἦχος λ̣τος Βου ς

Μ ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει

ω με εων ^ετας ψυ ^{γλ}χας των ^ρδλωνσθ Σω ωτερ α να

παυσον ^εφυ λατ των αυ ^Δτας ^{δλ}εις την μα κα ρι αν ζω

ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε ^ε

^{Ββ}**Ε** ^ρεις την κα τα παυ σσιν σθ Κυ ρι ε ^Δο που

πα αντες οι α γι οι σθ α να παυ ο νται ^{Πα} ^εα να πα αυ

σον ^Π και ^{Ββ}τας ψυ ^ρχας των ^Δδλωνσθ ^{δλ}ο τι μο νος υ

παρχεις α θα νατος ^ε

^{Ββ}**Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δκαι Α γι ω Πνευμα τι ^ε

^{Ββ}**Σ** υ ει ο Θε ος ημων ^Δο κα τα βας εις α α

δην ^εκαι τας ο δυ νας λυ υ σας ^Δτων πε πε δη με

εων ^ε αυ τος και ^ρτας ψυ ^ρχας των ^ρδλωνσθ Σω ωτερ α

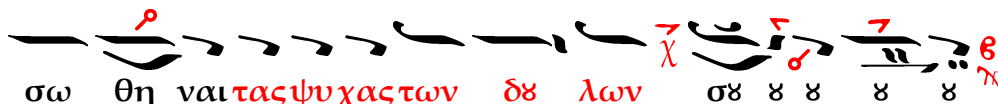
να παυσον ^ε

^{Ββ}**Κ** αι νυν και α ει ^Δκαι εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^ε

^{Ββ}**Η** μο νη α γνη και α χρα ντος Πα ρ θε ε νος ^ε η

^{Πα} Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα ^{Ββ} ^ρπρε σβευ ε υ πε ρ τς

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ

ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ ἡ μνη αἰωνία
α ἡ μνη ἡ ἡ μνη αἰωνία **Αυ τσ** ἡ μνη
μη
τρὶς μὲ τέλος: αἰωνία **Αυ τσ** ἡ μνη
μη

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιῶμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἰησοῦ.]

* * * * *